

РЕШЕНИЕ

№ 729

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20231100511397 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на И. Н. Д. срещу решение № 20090581/12.05.2023 г. по гр.д. № 43323/2020 г. по описа на СРС, 30 състав, с което жалбоподателят е осъден да заплати в полза на „Я.п.а.“ ЕООД сумата в размер на 1000 лв., представляваща възнаграждение по договор от 30.08.2019 г. за изработване на градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 08.09.2020 г., до погасяването.

Жалбоподателят – И. Н. Д., твърди, че решението е неправилно. Счита, че не е доказано по делото обстоятелството, че между страните е налице договор за изработка с твърдяното в исковата молба съдържание, поради което не дължи претендираната сума в размер на 1000 лв. Ето защо, моли решението да бъде отменено и искът да бъде отхвърлен. Претендира разноските по производството.

Ответникът по жалбата – „Я.п.а.“ ЕООД, оспорва жалбата, като счита, че обжалваното решение е правилно и моли същото да бъде потвърдено. Претендира разноските по производството.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „Я.п.а.“ ЕООД с осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът – „Я.п.а.“ ЕООД, твърди, че по силата на договор за изработка от 30.08.2019 г., сключен с ответника – И. Н. Д., е изпълнил възложените му работа – изработване на градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, срещу възнаграждение в размер на 1000 лв. Твърди, че е изпълнил възложената му по посочения договор работа, но ответникът не е заплатил дължимото възнаграждение, поради което предявява иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД за осъждането на ответника - И. Н. Д., да заплати в полза на ищеца - „Я.п.а.“ ЕООД, сумата в размер на 1000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 08.09.2020 г., до погасяването, представляваща възнаграждение по договор от 30.08.2019 г. за изработване на градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257.

С обжалваното решение искът е уважен изцяло.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

За преценка правилността на решението съдът съобрази от фактическа и правна страна следното:

За основателност на иска в тежест на ищеца „Я.п.а.“ ЕООД е да докаже, че между страните е налице договор за изработка, по силата на който ищецът се е задължил да изработи градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, срещу възнаграждение в размер на 1000 лв., че е изпълнил възложената работа съобразно договореното между страните, както и че ответникът И. Н. Д. е приела работата или е налице неоснователен отказ от страна на последната да приеме работата.

Основният спорен по делото въпрос е относно наличието на договор между страните. Липсата на доказателства за това обстоятелство е и единственият аргумент за неправилност на решението, изложен във въззивната жалба.

На основание чл. 258 ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение. Договорът за изработка по своята правна същност представлява двустранен, консенсуален и неформален договор. От посоченото следва,

че за сключването му е необходимо единствено съгласие между страните, без да се изисква особена форма. Основното задължение на изпълнителя е да изработи възложената му работа със свои средства и труд срещу възнаграждение, което следва да бъде заплатено от страна на възложителя.

С оглед събраните по делото доказателства въззивната инстанция намира, че не е доказано по делото наличието на договор между страните с твърдяното в исковата молба съдържание.

Видно от нотариален акт № 169/27.03.2019 г. по н.д. № 137/2019 г. по описа на нотариус Обретен Обретенев, И. Н. Д. е придобила собствеността по отношение на имот с идентификатор № 48982.501.257.

Съгласно договор за изработка на технически инвестиционен проект от 12.08.2019 г., „Ай Ди 2019 г.“ ЕООД, представлявано от И. Д., е възложило на „Я.п.а.“ ЕООД изработването на технически инвестиционен проект за обект – къща за гости в поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, включващ следните части – архитектурен проект, вкл. ограда на имота, конструктивен проект, проекти за електроинсталация, ВиК инсталация, ОВК инсталация, енергийна ефективност, вертикална планировка, паркоустройство и благоустрояване, пожарна безопасност, план за безопасност и здраве, количествена сметка по всички части на проекта.

Ищецът твърди, че допълнително И. Н. Д., действаща чрез пълномощник – Д.Н.Д., е възложила на „Я.п.а.“ ЕООД да изработи градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, за което е представено писмено задание, подписано от Д.Н.Д. като представител на И. Н. Д.. Посоченото задание е представено по делото, като автентичността на същото е оспорена от ответника Д.. Съгласно приетата и неоспорена от страните съдебно-почеркова експертиза, представеният по делото документ – „Задание за изработване на подробен устройствен план за регулация и застрояване на УПИ, кв. 32, с. Царичино, община Балчик, с възложител И. Н. Д., не е подписан от Д.Н.Д., каквото е твърдението на страната, представила документа - „Я.п.а.“ ЕООД. Ето защо, следва да се приеме, че оспорването на автентичността на представеното по делото задание се явява доказано, от което следва, че за целите на настоящото производство документът се явява неистински и не може да бъде ценен като доказателство за установяването на твърдяното облигационно отношение между страните.

За доказване на договор между страните по искане на ищеца е разпитан и свидетелят Т.С.А.. Същият сочи, че в края на август 2019 г. е присъствал на разговор между ответницата И. Н. Д. и арх. М. Я., на който ответницата е възложила на арх. Я. изготвянето на ПУП за собствения □ имот в село Царичино, община Балчик. Впоследствие ПУП е бил изготвен, но И. Д. не е заплатила дължимото

възнаграждение.

По делото не са ангажирани други доказателства, от които да се установява наличието на договор между страните. Ето защо, съдът счита, че ищецът не е установил при условията на пълно и главно доказване, че между страните е налице договор за изработка от 30.08.2019 г., по силата на който ответникът И. Н. Д. да е възложила на „Я.п.а.“ ЕООД изработване на градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, срещу възнаграждение в размер на 1000 лв. Както беше посочено, представеното по делото задание за изработване на ПУП по отношение на имота на ответника се явява неистински документ, поради което не следва да бъде обсъждан. Посоченото обстоятелство не се установява и от показанията на свидетеля А.. Съгласно същите, И. Д. е възложила на трето за процеса лице – арх. Я., изработването на ПУП, като няма никакви данни, от които може да се направи извод, че посоченото трето лице е действал като представител на „Я.п.а.“ ЕООД, съответно – за останалите съществени елементи на договора, включително дължимото възнаграждение.

Действително, съгласно приетата по делото съдебно-оценителна експертиза, претендираното възнаграждение в размер на 1000 лв. отговоря на средната пазарна цена за изработване на ПУП с твърдените в исковата молба параметри, но съдържанието на договора и действителната воля на страните относно дължимото възнаграждение по договор не може да бъде попълнено от експертното заключение, дадено в хода на производството, доколкото се ангажира договорна отговорност на ответника.

Друг е въпросът, че от събраните по делото доказателства се установява, че действително „Я.п.а.“ ЕООД е изработило изменение на ПУП, засягащо имота на ответницата, но доколкото липсва надлежно възлагане по договор, то ищецът би имал интерес да претендира възнаграждение въз основа на друг източник на облигационно отношение – водене на чужда работа без пълномощие или неоснователно обогатяване, в който случай релевантна за дължимото възнаграждение би била средната цена за подобна услуга, дадена в приетата по делото съдебно-оценителна експертиза. Ищецът не е заявил претенция, основана на извъндоговорен източник на права и задължение, поради което предпоставките за уважаване на такава не могат да бъдат разгледани в настоящото производство, а в друг процес, в случай че бъде иницииран такъв.

Следователно, по делото не е доказан първият елемент от фактическия състав на предявеното от ищеца право, поради което претенцията с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД, основана на фактическия състав на сключен между страните договор за изработка, се явява неоснователно.

Ето защо, обжалваното решение следва да бъде отменено, като исковете бъдат отхвърлени.

По разноските:

Предвид изхода от обжалването, в полза на въззивника следва да се присъди сумата в размер на 525 лв. – разноси във въззивното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20090581/12.05.2023 г. по гр.д. № 43323/2020 г. по описа на СРС, 30 състав, с което И. Н. Д. е осъдена да заплати в полза на „Я.п.а.“ ЕООД сумата в размер на 1000 лв., представляваща възнаграждение по договор от 30.08.2019 г. за изработване на градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 08.09.2020 г., до погасяването, както и сумата в размер на 942 лв. – разноси, и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявления от „Я.п.а.“ ЕООД, ЕИК ****, срещу И. Н. Д., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД за осъждането на ответника да заплати в полза на ищеца сумата в размер 1000 лв., представляваща възнаграждение по договор от 30.08.2019 г. за изработване на градоустройствен проект за частично изменение на ПУП-ПРЗ за собствения на И. Н. Д. поземлен имот с идентификатор № 48982.501.257, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 08.09.2020 г., до погасяването.

ОСЪЖДА „Я.п.а.“ ЕООД, ЕИК **** да заплати в полза на И. Н. Д., ЕГН **** на основании чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 525 лв. – разноси във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____